

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Perepicica Ivan xxxxxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.05.2019 – 20.11.2019;

Instanța de apel: 13.12.2019 – 17.02.2021;

Instanța de recurs: 28.04.2021 – 29.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 noiembrie 2019, Perepicica Ivan învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Perepicica Ivan, este pus sub învinuire de organul de urmărire penală pentru faptul că, într-o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul, procurării, păstrării precum și înstrăinării substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, substanțe narcotice, cu scop de înstrăinare și le-a păstrat la domiciliul său, pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxxxxxx, până la 03.11.2016, când a fost efectuată percheziția de către colaboratorii IP Ciocana, mun. Chișinău.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Perepicica Ivan, urmărind

scopul distrugerii și nimicirii probelor care l-ar putea incrimina a ieșit la balconul apartamentului său și a aruncat într-o grădina situată în ograda blocului nominalizat, care este îngrădită și aparține proprietarului apartamentului xxxxxx, de pe aceeași adresă, o sacoșă de culoare albă cu substanță de culoare verde cafenie cu miros specific și mai multe pachetele de tip zip-lock goale, care au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului de către colaboratorii IP Ciocana, mun. Chișinău.

Potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6602 din 24.11.2016, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, din pachetul din polimer semitransparent, ridicată la 03.11.2016, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată) constituie 75,486 gr. Conform pct. 7 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 „cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, marihuana uscată de la 2,0 gr, până la 500 gr, constituie proporții mari.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile intenționate lui Perepicica Ivan în baza art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal, adică circulația ilegală a substanțelor psihotrope, distribuirea, în scop de înstrăinare, și anume, procurarea, păstrarea, săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor psihotrope, în proporții mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Zamă Sergiu prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Perepicica Ivan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal și să-i fie stabilită în baza acestei Legi, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul a ocupa sau exercita anumite funcții în domeniul înstrăinării substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, iar în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumulul total a-i stabili o pedeapsă definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pedeapsa stabilită de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 28.11.2018, sub formă de 10000 lei amendă, de executat de sine stătător de către Perepicica Ivan, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal. A încasa din contul lui Perepicica Ivan suma de 340 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată legate de efectuarea expertizei dactiloscopice.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat următoarele aspecte:

- prima instanță nu a reținut circumstanțele deduse din declarațiile

martorului Şavga Filip date la faza de urmărire penală din care rezultă că, fiind în curtea blocului nominalizat a observat că Perepicica Ivan a ieşit la balconul anexei, care a aruncat jos o sacoşă albă în partea dreaptă, în grădina care este îngrădită la primul etaj, s-a apropiat de gardul dat la care a văzut sacoşa în apropierea casei care nu aveau acces, totodată prima instanţă a omis să țină cont de faptul că, cazul dat a avut loc 3 ani în urmă, respectiv ofiţerii de investigaţie care la 03.11.2016, au făcut percheziţie la domiciliul inculpatului Perepicica Ivan nu au cum să țină minte toate detaliile din acea dată întrucât astfel de percheziţii efectuează des, iar atunci când au depus declaraţii la faza de urmărire penală dânsii au fost preîntâmpinaţi de răspundere penală pentru denunţ fals şi declaraţii false;

-mai mult ca atât, pe lângă faptul că Perepicica Ivan a fost văzut de către martorul Şavga Filip cum a ieşit la balconul apartamentului său şi a aruncat sacoşa în care se afla substanţă vegetală, uscată, mărunţită, de tip marihuana, coincide cu unghiul de cădere de la apartamentul acestuia către grădina unde a fost depistată sacoşa cu marihuană, iar însăşi vecinii acestuia comunicau că sacoşa a căzut anume de la balconul apartamentului lui Perepicica Ivan, deci în asemenea circumstanţe se atestă o atitudine părtinitoare din partea primei instanţe întrucât aceasta neîntemeiat la prezumat nevinovat pe numit, fără însă a efectua o examinare obiectivă a tuturor circumstanţelor de fapt care se desprind de caz;

- desconsiderarea şi interpretarea eronată a declaraţiilor martorului Şavga Filip care este un martor cheie al acuzării, a condiţionat vicierea celorlalte probe care derivă aceste declaraţii, probe prin care procurorul de caz îşi întemeiază acuzarea înaintată lui Perepicica Ivan, ceea ce în esenţă denotă o atitudine loială faţă de inculpat;

- cantitatea de substanţă de culoare verde de masă vegetală, cu miros specific de marihuană, depistată în curtea blocului de locuit a inculpatului Perepicica Ivan este de 75,486 gr., ceea ce constituie o cantitate de aproape 38 de ori mai mare, decât limita minimă care încriminează proporţiile mari, a acestor droguri, ceea ce în esenţă denotă intenţia inculpatului Perepicica Ivan de a înstrăina aceste droguri, fapt confirmat şi prin depistarea în aceeaşi sacoşă a mai multor pliculeţe de tip zip-lok, pregătite pentru împachetare şi distribuire altor persoane consumatori de droguri;

- drogurile au fost depistate anume în curtea din blocul de locuit unde domiciliază inculpatul Perepicica Ivan, în momentul în care colaboratorii de poliţie efectuau percheziţie la domiciliul acestuia nu poate fi apreciată ca o simplă coincidenţă, iar în asemenea circumstanţe declaraţiile martorului Şavga Filip care le-a dat la faza de urmărire penală şi ulterior instanţei de judecată sunt pertinente şi urmează a fi luate în calcul pentru ca instanţa de apel să pronunţe o nouă hotărâre prin care în

privința inculpatului să fie pronunțată o nouă decizie de condamnare;

- în virtutea circumstanțelor analizate supra, rezultă fără echivoc faptul că, drogurile depistate în grădina blocului unde domiciliază Perepicica Ivan, aparțin anume acestuia, or, din circumstanțele speței se deduce anume acest fapt. Astfel, locul amplasării balconului apartamentului lui Perepicica Ivan în coraport cu grădina unde au fost depistate drogurile exclude faptul că acestea ar fi fost aruncate de către alt cineva de alt balcon al altui apartament;

- anume în momentul când colaboratorii de poliție se aflau la ușa lui Perepicica Ivan, dânsul a încercat să nimicească probele care l-ar fi putut incrimina (drogurile aruncate de la balcon), deci, într-o atare situație prin aprecierea eronată a circumstanțelor de fapt care se deduc din declarațiile martorilor, prima instanță neîntemeiat a dedus faptul că aceștia nu aparțin inculpatului, ori, din aceleași considerente drogurile date nu puteau fi aruncate în grădina lui Moscovoi Vadim de către o altă persoană, decât inculpatul Perepicica Ivan;

- la adoptarea unei asemenea soluții pe caz, prima instanță a făcut exces de intima sa convingere adoptând arbitrar o sentință neechitabilă luând o poziție vădit părtinitoare față de inculpat cât și avocatul acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 17 februarie 2021, apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Zamă Sergiu a fost respins ca fiind nefondat, și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a constatat că prima instanță a conchis corect că Perepicica Ivan urmează a fi achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal - circulația ilegală a substanțelor psihotrope, distribuirea, în scop de înstrăinare, și anume, procurarea, păstrarea, săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor psihotrope, în proporții mari, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În continuare, reținând aprecierile primei instanțe cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului Perepicica Ivan în comiterea infracțiunii incriminate și apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, a reținut că acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul că, concluziile primei instanțe despre

achitarea inculpatului Perepicica Ivan de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal sunt eronate și care urmează a fi desființate, prin pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Cu referire la componența de infracțiune incriminată inculpatului Perepicica Ivan, instanța de apel a notat că obiectul juridic special al infracțiunii de procurarea și păstrarea săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor psihotrope, în proporții mari, îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora. La caz, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2016, fiind cercetat spațiul verde din spatele apartamentului în care se face acces numai prin apartamentul 3 din str. xxxxxxx, mun. Chișinău, a fost ridicată o sacoșă de culoare albă cu o inscripție roșie, în care se aflau mai multe sacoșe goale cu particule de masă vegetală, pachetele de tip zip-lock și masă vegetală verde, uscată, fărâmicioasă cu miros specific. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6602 și planșa fotografică a acestuia din 24.11.2016, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, din pachetul de polimer semitransparent, ridicată la 03.11.2016, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Perepicica Ivan, domiciliat în mun. Chișinău, str. xxx xxxxxx, reprezintă marihuana care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată) constituie 75,486 g.

Apreciind materialele probatorii administrate la dosar prin prisma criticilor de apel formulate de acuzatorul de stat atestă că, prin probele administrate la dosar nu s-a demonstrat că în acțiunile inculpatului Perepicica Ivan sunt prezente careva din modalitățile faptice enumerate supra sau incriminate prin rechizitoriu: procurarea și păstrarea drogurilor.

Instanța de apel nu a stabilit în baza probelor acuzării prezentate, nici măcar acțiunea de manipulare ilegală de către Perepicica Ivan a masei vegetale uscate și mărunțite de culoare verde-cafenie, din pachetul de polimer semitransparent, ridicată la 03.11.2016, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Perepicica Ivan, domiciliat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx, ce reprezintă marihuana. Latura subiectivă a infracțiunii incriminate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în interesul material de a obține profit.

Cu referire la scopul de înstrăinare, instanța de apel a constatat că acesta și-a găsit confirmare prin cumulul circumstanțelor cauzei, și anume - cantitatea mare de substanță stupefiantă, marihuana or, masa de 75,486 g. constituie proporții mari; prezența pachetelelor de tip zip-lock - ce denotă scopul de pregătire a „mărfii” pentru ambalare și distribuire/înstrăinare.

În continuare instanța de apel a notat că, comiterea infracțiunii i se

incriminează lui Perepicica Ivan, fapt ce nu a fost demonstrat în instanța de judecată în rezultatul cercetării judecătorești, prin probele administrate de acuzatorul de stat, or, într-adevăr în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul depistării și ridicării sacoșei cu substanțe narcotice, însă probele administrate nu dovedesc „dincolo de orice îndoială rezonabilă” faptul că anume inculpatul Perepicica Ivan a aruncat în ograda blocului o sacoșă de culoare albă cu substanță de culoare verde cafenie cu miros specific și mai multe pachetele de tip zip-lock goale, care au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului de către colaboratorii IP Ciocana, mun. Chișinău.

Cu referire la declarațiile martorilor audiați în această cauză, și în baza cărora acuzatorul de stat își întemeiază dezacordul cu concluziile primei instanțe, instanța de apel apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală a reținut că, prin declarațiile martorilor se confirmă doar faptul depistării de către colaboratorii poliției a substanțelor narcotice în curtea apartamentului nr. 3 din str. xxxxxxxx, mun. Chișinău ce aparține lui Moscovoi Vadim, însă martorii audiați nu au indicat că anume Perepicica Ivan a procurat și a păstrat substanțele psihotrope în proporții mari, săvârșite în scop de înstrăinare. Nici unul din martorii audiați nu a fost martor ocular și nu a putut indica direct că anume Perepicica Ivan a aruncat pachetul depistat, de la balconul apartamentului xxxxxxx, mun. Chișinău.

Ofițerul de investigații Șavga Filip, fiind audiat în ședința de judecată și în instanța de apel, pe marginea învinuirii aduse lui Perepicica Ivan, a declarat că fiind afară în timp ce colegii săi Ciloci Igor și Luca Sergiu s-au ridicat în apartamentul lui Perepicica Ivan, a observat că a zburat ceva de culoare deschisă peste balcon. Însă acesta nu a putut declara direct de la care balcon anume a fost aruncat obiectul alb. De altfel, acesta a comunicat că nici măcar nu cunoaște la ce etaj sau care este balconul lui Perepicica Ivan. Pe de altă parte, martorul Ciloci Igor a explicat că, concluzia că anume Perepicica Ivan a aruncat sacoșa, și-a făcut-o din motiv că balconul din apartamentul lui Perepicica Ivan era în apropierea grădinii de unde a fost aruncat. Totodată, acest martor a confirmat că ofițerul de investigație care se afla afară în momentul percheziției, Șavga Filip nu a spus cine a aruncat, doar a spus că „cineva” a aruncat pachetul.

Instanța de apel a apreciat că nici declarațiile martorului Șavga Filip, nici declarațiile martorilor Ciloci Igor și Luca Sergiu, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece acestea prezintă o serie de presupuneri din partea ofițerilor de poliție care au efectuat percheziția la domiciliul lui Perepicica Ivan la data de 03.11.2019, iar în conformitate cu art. 8 alin. (3) Cod procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de

săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că martorul Ciloci Igor a declarat că în momentul când a intrat în apartament, Perepicica Ivan era în pat, nu dormea și nu cunoaște dacă era îmbrăcat. Această circumstanță, dovedește încă o dată că nimeni nu a văzut prezența inculpatului la balconul apartamentului său, acesta fiind în vizorul ofițerilor de poliție pe tot parcursul efectuării percheziției. Pe de altă parte, martorul acuzării Moscovoii Vadim a dat o caracteristică pozitivă inculpatului indicând că îl cunoaște de la naștere și niciodată nu a auzit ca Perepicica Ivan să fi comercializat substanțe narcotice, niciodată nu a avut probleme, el e foarte liniștit, este angajat, tot timpul se salută. Nu poate să spună nimic rău de spre el, niciodată nu l-a văzut în stare de ebrietate. Perepicica Ivan locuiește cu mama și tatăl său și cu doi frați. Acesta lucrează în calitate de taximetrist de mulți ani, aproximativ 4-5 ani. Declarațiile martorului Moscovoii Vadim se confirmă și prin înscrisurile anexate la materialele cauzei penale ce caracterizează personalitatea inculpatului: acesta nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 172), la locul de trai se caracterizează pozitiv de către OSS al SP-3 Buiucani, inspector superior, care a indicat că în privința lui Perepicica Ivan nu au fost întocmite procese contravenționale, nu face abuz de băuturi alcoolice, în consum de droguri nu a fost depistat (f.d. 173). Tot martorul acuzării Moscovoii Vadim a declarat ofițerilor în momentul când a fost ridicat pachetul cu droguri că în apartamentul la et. II, care se află deasupra sa tot timpul locuiesc găzdași și de multe ori a văzut „бульбультор”, aruncate prin grădină, mult gunoi și țigări. El locuiește în apartamentul nr. xxxxxxxxxxxx, iar apartamentul cu găzdași este numărul xxx.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală care nu a investigat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a înlăturat toate acțiunile necesare în vederea aflării adevărului, or, colaboratorii poliției, având o astfel de informație și ținând cont că „pachetul” a fost găsit înafara apartamentului în care domiciliu la acel moment inculpatul, au omis de a audia toate persoanele care au acces la spațiul verde îngrădit care aparține xxxxxxxx, inclusiv și a „găzdașilor” din xxxxxx de la etajul II, la care a făcut referire martorul acuzării Moscovoii Vadim.

Or, pronunțarea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului, astfel după cum a solicitat acuzatorul de stat, în baza declarațiilor martorului Șavga Filip care a indicat că și-a făcut concluzia că anume inculpatul a aruncat sacoșa de la balcon, deoarece balconul

apartamentului său se află în apropierea locului unde a fost găsit corpul delict este inadmisibilă și contrară art. 8 din Codul de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat că aceste presupuneri făcute de către martor nu au valoare juridică probantă și nici măcar nu pot fi apreciate din punct de vedere al coroborării cu nici o altă probă administrată la dosar, atât timp cât nu doar apartamentul xxxxxxxx ce aparține lui Perepicica Ivan se află în apropierea spațiului verde îngrădit care aparține xxxxxxxx, de pe str. xxxxxxxx, iar organul de urmărire penală, prin acțiunile întreprinse, nu a exclus dubiile că, din celelalte apartamente era imposibil să fi fost aruncat acest pachet.

Cu referire la declarațiile ofițerilor de investigație care au menționat că s-au ridicat sus în apartamentul xxxxxxxx, dar nimeni nu a deschis ușa și au renunțat, instanța de apel a apreciat că inclusiv această circumstanță evidențiază încă o dată omisiunea organului de urmărire penală la investigarea faptei depistate, or, audierea întregului cerc de persoane care au avut acces la grădina apartamentului nr. xxxxxxxxx, a putut fi realizată și ulterior datei de 03.11.2016, îndeosebi a persoanelor care prezintă semne directe de consum a substanțelor narcotice, precum sunt cele indicate de către martorul Moscovoi Vadim. Cu atât mai mult că, apartamentul xxxxxx la care face referire martorul Moscovoi Vadim, se află în aceeași scară și exact deasupra apartamentului xxxxxx căruia aparține grădina de unde a fost ridicat corpul delict. Spre deosebire, de apartamentul în care locuiește Perepicica Ivan, nr. xxxxxxxx, mun. Chișinău - ce se află într-o altă scară decât xxxxxxxxxxxxxx.

A menționat instanța de apel, că organul de urmărire penală a avut destul timp de a investiga cauza penală și a verifica probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Acest fapt presupune analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile legale. Or, se reține că, fapta a fost descoperită la data 03.11.2016, iar cauza penală a fost remisă spre judecare instanței de judecată abia la 02.05.2019, în această perioadă de timp nefiind administrate careva probe noi, altele decât cele administrate în momentul depistării infracțiunii.

În context a reținut în favoarea inculpatului Perepicica Ivan și concluziile raportului de expertiză judiciară dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6309 din 17 noiembrie 2016, potrivit căroră, pe suprafața a șase obiecte, extrase din pachetul nr. 2, partea a doua, ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Perepicica Ivan, efectuată la data de 03.11.2016, în urma prelucrării cu vapori de cyanoacrylate careva urme papilare nu s-au relevat; (f.d. 14-22) Această probă demonstrează faptul că, pe sacoșa

supusă examinării nu au fost depistate amprente digitale ale inculpatului, fapt ce permite instanței de judecată de a concluziona că Perepicica Ivan nu a ținut în mână și nu a aruncat peste balconul apartamentului său sacoșa albă cu inscripția roșie în care s-au depistat mai multe pachete goale cu urme de marihuana, pachetele de tip zip-lock și marihuana, ce au fost recunoscute în cauza penală respectivă drept corpuri delictive.

A mai menționat instanța de apel că, prin învinuirea adusă, organul de urmărire penală incriminează lui Perepicica Ivan comiterea infracțiunii după indicii calificativi: *procurarea și păstrarea săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor psihotrope, în proporții mari*. Probele administrate și cercetate în ședința de judecată nu au convins instanța de judecată, că inculpatul Perepicica Ivan ar fi deținut în posesie obiectul infracțiunii cu un anumit scop. Totodată, prin calificarea acțiunilor de către organul de urmărire penală se incriminează inculpatului Perepicica Ivan procurarea și păstrarea substanțelor psihotrope. Și cu referire la acest aspect, organul de urmărire penală a efectuat o incriminare greșită a faptelor. Pentru demonstrarea acestui fapt, prima instanță a reținut că în conformitate cu art. 134¹ alin. (1) Cod penal, prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern.

Prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Prin substanțe psihotrope se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971 și prevăzute în actele normative ale Guvernului. Marihuana (amestec compus din părțile terminale a plantei de cânepă (cannabis) cu flori, frunze și fără tulpina centrală, uscate sau umede, mărunțite sau 17 întregi, ale diferitelor specii de cânepă care conține tetrahidrocanabinol) se include în Lista nr. 1 Substanțe stupefiante din Tabelul I. „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004.

A reținut că, atât timp cât se face o delimitare legală între substanțele stupefiante și cele psihotrope, prima instanță a apreciat că încadrarea juridică a faptelor penale trebuie să fie una concretă și să nu admită aprecierea extensivă defavorabilă inculpatului or, potrivit art. 3 alin. (2) Cod Penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg prin

care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă:

- instanța de apel judecând în fapt și în drept cererea de apel și adoptând soluția contestată s-a expus nesigur și nemotivat asupra argumentelor acuzatorului de stat despre aprecierea greșită de către prima instanță a probelor administrate de către partea acuzării dar și despre interpretarea greșită a normei materiale, aceasta în condițiile în care nu a combătut în mod convingător pe fiecare dintre (argumentele), astfel încât un observator independent să se poată convinge de faptul că soluția instanței, din perspectiva argumentelor ei, relevă adevărul obiectiv;

- instanța de apel, similar primei instanțe, și-a motivat contradictoriu soluția adoptată;

- instanța de apel, la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Perepicica Ivan nu și-a format o viziune clară privind identitatea elementelor de fapt care urmează a fi constatate;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv în felul și esența probatorie în care acestea au fost reproduse în rechizitoriu și în cererea de apel a procurorului;

- la aprecierea veridicității declarațiilor inculpatului Perepicica Ivan, prima instanță și instanța de apel trebuiau să țină cont de comportamentul acestuia în momentul derulării evenimentului, comportament care în opinia acuzării a determinat apariția unor serioase semne de îndoială referitor la buna sa credință;

- răgazul pe care și l-au luat locatarii apartamentului xxxxxx mun. Chișinău pînă la deschiderea ușii a fost determinat tocmai de necesitatea de a ascunde substanțele prohibite sau de a se debarasa de ele;

- în răstimp de cel puțin 20 min. de la momentul începerii dialogului contradictoriu dintre agenții statului aflați în scara blocului și mama inculpatului aflată în apartament, inculpatul Perepicica Ivan avea mai mult decît suficient timp pentru a se îmbrăca și a permite colaboratorilor de poliție intrarea în apartament;

- unica metodă de a evita tragerea la răspundere penală pentru infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor a fost debarasarea de acestea, prin aruncarea peste balconul apartamentului, asupra căruia instanțele de fond și apel au evitat să se expună;

- prima instanță și instanța de apel ar fi trebuit să manifeste o atitudine mult mai prudentă la aprecierea declarațiilor martorilor Moscovoi Vadim, care este vecin cu inculpatul Perepicica Ivan.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul Penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.*

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În contextul enunțat Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel urma a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Colegiul menționează că, verificarea constă în analiza probelor

administrare, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, din textul deciziei contestate Colegiul reține că, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter general asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

De asemenea, se remarcă faptul că, instanța de apel a avut ca obiect de studiu probele invocate de acuzare (a se vedea f.d. 48, vol. II), care și-au găsit reflectare în textul hotărârii (pct. 56-60 din partea descriptivă a deciziei), însă lipsește o coroborare a ansamblului probator, o apreciere, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cât și o motivare a instanței asupra tuturor probelor invocate de părți și a probelor enunțate în textul hotărârii.

În consecință, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsesc întemeiate criticile titularului dreptului de recurs, or, instanța de apel nu s-a expus în mod detaliat și convingător pe fiecare dintre argumentele avansate în apel, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului adică, temeinicia sentinței nu a fost verificată în raport cu alegațiile apelantului, materialul probant și cu cadrul legal existent, așa cum prevăd dispozițiile art. 414 alin. (1), (5), Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, precum și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea

Fomin versus Republica Moldova).

În continuare analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea menținerii sentinței, Colegiul penal lărgit constată o poziție bazată pe presupuneri și cu interpretări nejustificate or, concluzia acestuia de menținerea a achitării inculpatului Perepicica Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, se rezumă la aprecierea parțială a declarațiilor martorului Moscovoi Vadim, or, la solicitarea procurorului au fost date citire și declarațiilor martorului Moscovoi Vadim făcute la etapa urmăririi penale, cu conținut diferit de cele date în instanță, și cărora instanța de apel nu lea dat o apreciere cuvenită în raport cu alte probe.

Astfel, instanța de apel nu a supus aprecierii declarațiilor martorului Moscovoi Vadim în ansamblu și prin coroborare cu celelalte probe supuse cercetării de către acuzare în susținerea învinuirii aduse lui Perepicica Ivan, aceasta lăsând fără o apreciere cuvenită declarațiile martorului Șavga Filip, precum și a martorilor Ciloci Igor și Luca Sergiu, ceea ce contravine prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit cărora, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Colegiul constată o astfel de concluzie neargumentată or, atât martorul Moscovoi Vadim cât și martorii Șavga Filip, Ciloci Igor și Luca Sergiu fiind audiați au făcut declarații sub jurământ fiind preîntâmpinați de răspundere penală conform dispozițiilor art. 312-313 Cod penal, prin urmare, instanța de apel a manifestat o poziție părtinitoare față de inculpat prin reținerea declarațiilor martorului Moscovoi Vadim date în instanță care sunt contradictorii cu cele date la faza de urmărire penală și nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul învinuirii lui Perepicica Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „când instanța de apel în decizia atacată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să

înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont de motivele expuse în pct.6 din prezenta decizie.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Perepicica Ivan xxxxxxxx**și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **20 ianuarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion